

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Kærlighed

Citation: Brandes, Edvard: "Kærlighed", i Brandes, Edvard: *Kærlighed*, 1887, s. 162.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_12-shoot-idm140570372183248/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Kærlighed

FRU BIRKNER.

Jeg gør dig ingen, August.

AUGUST.

Nej, men hvordan sidder I, du og Hr. Advokaten, som stumme Dommere over den forlorne Søn? Ja, jeg har begaaet en Dumhed, en stor, en eklatant Dumhed ved at skrive disse falske Veksler — for man skal aldrig bringe sig i direkte Kollision med Straffeloven — men jeg havde paa éngang faaet forneget paa mig og vidste ikke, hvordan jeg skulde klare mig. Men nu er det jo forbi og iorden, og saa skal vi bære os fornuftigt ad.

GERNER

rejser sig.

Det er mig umuligt at tie stille, Frue, jeg vil hellere gaa end høre paa dette.

FRU BIRKNER.

Nej, De maa blive og hjælpe mig. Du taler vildt iaften, August, du kan umuligt mene dette.

AUGUST.

Hvad kan jeg ikke mene?

GERNER.

De kan ikke mene at bebrejde Deres Mor, at *De* har ødet hendes Formue bort. Selv om De ikke begriber, hvor uhæderligt det vilde være at fragaa Deres Gæld, saa maa De vel forstaa